

Beste Père Joseph Wresinski, Gelukkige verjaardag!

Wij heten Angie, Evert, Glenn, Jonathan, Lieven, Ludovic, Remco, Sara en Sien.
Wij zijn Djynamo, de organisatie van ATD waar jongeren het woord nemen.
Wij zijn - zoals men dat zegt - de jeugd, de toekomst, de nieuwe generatie.
Al 7 jaar of meer komen wij samen met andere leeftijdsgenoten.
Om samen te zijn. Om te praten en om te luisteren.
Djynamo staat voor solidariteit. Voor delen. Voor overeenkomsten. Over verschillende landen en culturen heen.

We geven toe dat we u niet zo goed kennen.

Al weten we wel waar u voor vecht: een betere wereld zonder armoede.
Zonder uitsluiting en vooroordelen.
U vecht voor rechtvaardigheid en waardigheid.

U bent een symbool voor veel mensen.

U hebt individuen bij elkaar gebracht en zette hen in beweging.
En nog steeds. Een beetje zoals: Ghandi of Nelson Mandela. Of God.
De opoffering voor anderen. De liefde voor alle mensen.
Of je nu in God gelooft of niet, het is belangrijk dat zo'n symbool bestaat!

Hoe zet je vandaag mensen in beweging?

Dat is de vraag waar u ons mee op pad heeft gestuurd, toch?
Wij geloven door naar buiten te komen. Door mensen echt te leren kennen.
Door complimenten te geven. Door bij jezelf te beginnen en dat uit te stralen naar anderen.
Dat hebt u ooit gezegd: *'het belangrijkste dat we kunnen doen is proberen een licht in iemands leven te zijn.'*

We hebben misschien opnieuw begeesterders nodig?

Voortrekkers die zich onvoorwaardelijk inzetten voor de kwetsbaren onder ons. We zijn nog niet veel mensen tegengekomen die dat konden.
Glenn had een mooi voorbeeld: zijn leerkracht/opvoeder op internaat. Die had hem het penseel gegeven en aan het schilderen gezet. En toen hij de school verliet kreeg hij de wijze raad: zet uw idee verder!

Misschien moeten we zelf proberen iemands begeesterder te zijn?!

We hebben onlangs 'Joseph de rebel' opnieuw bekeken - de film die ze over u hebben gemaakt.

De hardheid kunnen we niet vergeten.

De onmenselijke barakken waarin gewoond werd. Hoe vanzelfsprekend wij het vinden om binnen te zitten. En hoe weinig vanzelfsprekend dat eigenlijk is.

De acteur die u speelde in de film zei dat het belangrijk is om niet alleen te blijven.

Om je te verenigen. Dat heeft u altijd gezegd, toch? Dat kennen wij zo goed.

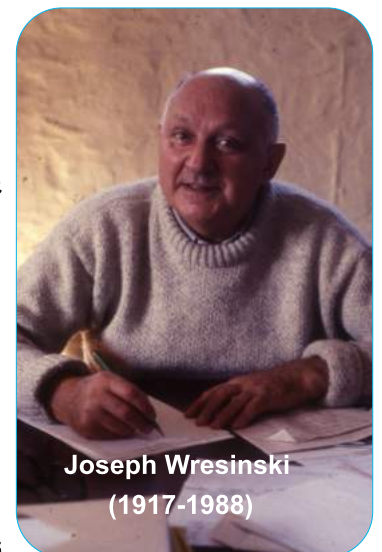

ATD
VIERDE WERELD

Brussel,
17 oktober 2017

**' Verzet uit
onverachte hoek'**

30ste Werelddag van
verzet tegen extreme
armoede en sociale
uitsluiting

Joseph Wresinski
(1917-1988)

Het gevaar van alleen blijven is: dat je niets meer om je heen hebt behalve verdriet.
Door alleen te zijn zonder vriendschap wordt alles om je heen een aanval.
Lijkt het alsof je alleen maar vijanden hebt. Door alleen te zijn vallen we elkaar aan.
Door alleen te zijn, leef je in angst.

*Als ik niet alleen wil zijn ga ik wandelen.
Als ik niet alleen wil zijn, reageer ik me af met sport.
Als ik niet alleen wil zijn skype ik met vrienden op de computer.
Als ik niet alleen wil zijn begin ik te praten tegen iemand op de tram.
Als ik niet alleen wil zijn lach ik met vrienden.
Als ik niet alleen wil zijn speel ik een spel. Met vrienden!*
Simpel dingen maar ze helpen.

Ik weet niet meer van welke organisatie het is, maar een slogan die ik ken drukt het goed uit:
'Leaving no one behind'. Al klinkt die zin vandaag als een utopie.

Het motto van de wereld van vandaag is eerder:
"You are on your own."

We dromen vaak van ludieke acties.

Onmogelijke ingrepen in de dagelijkse dingen om ons heen.
Om de mensen wakker te schudden,
een hart onder de riem te steken, oogkleppen af te nemen.

Wat als we bijvoorbeeld alle reclameborden in een nacht zouden overplakken? En dat mensen de volgende dag opstaan, naar hun werk rijden en begroet worden door **honderden warmbloedige, verenigende slogans** zoals

*'Leaving no one behind' 'All together for dignity'
'You'll never stand alone' 'Don't worry be happy' 'Hakuna Matata'
'De tijd is nu voorgoed gekomen om voor altijd op te staan.
Taal te geven aan de dromen, mens als ieder ander zijn.'*

Of nog een ludieke actie: **we schrappen een aantal woorden uit onze taal.**

*We schrappen bijvoorbeeld het woord minderheid.
We schrappen het woord kansarm. We schrappen het woord inferieur.
Het woord ruzie. Beperking. Illusie.
We schrappen het woord minderwaardig. We schrappen de zin "ge kunt de pot op."
En we schrappen het woord: tekort. Omdat dat er niet is.
De wereld bulkt van de rijkdom, van de overvloed. Het moet gewoon beter verdeeld.*

En we schrappen het woord minimum.

Toen u 31 jaar was, Père Joseph, schreef men de verklaring van de rechten van de mens op.
In dat document was van het woord minimum geen sprake.
Men had het over: voldoende voor een menswaardig bestaan.
In hoeverre is het minimum - aan liefde, aan geld, aan kansen, aan...- menswaardig?

En we voegen er een derde ludieke actie aan toe: **we poetsen andere woorden op.**

Laten ze opnieuw blinken. Schrobben er met een dikke borstel alle slechte bijklanken af:

We poetsen het woord steunzoeker op - tot het weer betekent wat het betekent.

We poetsen het woord liefdadigheid op - tot het weer betekent wat het betekent.

We poetsen het woord kwetsbaar op. We poetsen het woord solidariteit op.

En het woord vrede.

En het woord respect.

Hoop.

Dromen.

Goesting. Er is een groot tekort aan goesting!

Zo-als u zo vaak zei: we moeten ons goed weten uit te drukken.

Kijk Père Joseph, zie onze woordenschat eens blinken.

Kent u het woord Ubuntu?

Ik kwam het begrip onlangs tegen in een artikel op facebook.

Het is eigenlijk een onvertaalbaar Afrikaans woord.

Maar het betekent zoiets als:

verbondenheid-die-leidt-tot-eenheid.

Je bent alleen wie je bent door en met anderen. Wij zijn van elkaar afhankelijk.

Een persoon is een persoon door andere mensen.

Menselijkheid is niet iets wat je in je eentje kunt hebben.

Dat is Ubuntu: **de onderlinge verbindende kracht die tussen ons allemaal stroomt.**

Père Joseph, u zei ooit eens: men is bang van mensen in armoede omdat men ze niet kent.

Men wilt ze niet leren kennen, men wilt ze niet zien.

Buitenstaanders beseffen soms niet wat het met een mens doet: je buitengesloten voelen.

Zoals u ooit eens zei: *Het ergste ongeluk voor de mens is niet de honger, niet het ongeletterd zijn, zelfs niet het zonder werk zitten. Het ergste ongeluk is te weten dat je niet meetelt, dat je leed wordt genegeerd.*

Misschien is dat waarom Djynamo zo belangrijk voor ons is: samen kunnen ze ons niet negeren.

Samen zijn we te aanwezig, te luid, te sterk.

Kent u Olodum? Het is een Braziliaanse actiegroep die strijdt tegen racisme, discriminatie en socio-economische ongelijkheid. Niet met wapens, niet met macht, niet met geld. Zij strijden met muziek. Met dans. Met theater. Met ritme. Met beweging. Met vreugde. Met power. Met zo'n zinderende, kloppende beats dat ze een polsslag van een samenleving voelbaar maken.

Zoals u ooit eens zei: wij zullen nooit een vergeten volk zijn!

Beste Père Joseph, ATD bestaat nu 60 jaar.

Mocht u nog geleefd hebben, u was nu 100 jaar.

Al een kleine 30 jaar zetten wij de strijd zonder u voort.

Wij proberen net als u iedere dag tegen armoede te vechten.

Armoede in alle betekenissen: uitsluiting, weinig geld hebben, leven van het minimum, niet meetellen.

STOP
ARMOEDE
SAMEN VOOR WAARDIGHEID

Het wordt er niet eenvoudiger op.
De kloof tussen arm en rijk zal blijven groeien, voorspellen de cijfers.
Eigenlijk is er alle reden om de moed te verliezen.

Maar wij blijven doorgaan.
Door onze verhalen te vertellen.
Door naar anderen hun verhalen te luisteren.
Door onze verhalen te delen.
Het delen van verhalen geeft steun.
En steun troost.

Verzet is een mooi woord. Omdat het niet zozeer betekent dat we ons afzetten tegen iets maar het draagt ook **de betekenis van verandering in zich: iets verzetten - iets omzetten, iets veranderen van plaats.**

Ik denk dat we nooit dezelfde fout mogen maken als zij die ons klein houden: wanneer we spreken over verzet, mogen we nooit 'tegen' iets denken.

We strijden VOOR iets.

VOOR meer mogelijkheden voor iedereen.

VOOR een glimlach.

VOOR onderwijs dat het talent uit ieder uniek individu haalt.

En zoals u altijd zei: vreedzaam. Zonder geweld.

Wat niet betekent zonder kracht.

We moeten de juiste woorden leren vinden, zoals u zei, om voor onszelf te kunnen opkomen zonder te vechten, zonder te vernietigen, zonder dingen in brand te steken.

De werking van ATD is een belangrijke vorm van verzet!

En naast verzet hebben we een tweede gebaar nodig: de open hand.

De uitnodiging om zich aan te sluiten.

Om mee deel te nemen aan. De uitgestoken helpende hand.

Zonder dat iemand er om vraagt.

Dat gaat richting de kern van liefde: er onvoorwaardelijk zijn.

Beste Père Joseph

We zijn u niet vergeten.

Jonge generaties blijven uw strijd verder voeren.

Oh ja en by the way: ne gelukkige, eh!

Vanwege Djynamo - ATD Vierde Wereld Vlaanderen
Onder de artistieke leiding van Thomas Janssens

Victor Jacobsaan 14 - 1040 Brussel - www.atd-vierdewereld.be

